

619
Być sławnym, zyskać rozgłos i uznanie było i jest dla wielu szczy-
tem marzeń. W ^a czasach starożytnych przyznawano się do tego bez ogródek.
Okryć się sławą nieśmiertelną u swoich i wrogów, uwiecznić swe imię w
pamięci potomnych było dla niejednego męża stanu lub wojownika celem
nie mniej blizkim jego sercu, jak ocał^{le}enie lub wspomnienie ojczyzny.
Dzisiaj może mniej się o tem mówi i pisze, ale mimo to ~~przypuszczają~~
~~A żądza sławy~~ ~~nie tylko wówczas Herostrata, lecz i dziś niejednego~~
~~popycha do zbrodni, jeżeli za jej cenę spodziewa się zdobyć rozgłos~~
~~dla swego nazwiska.~~

~~świata klasycznego~~
~~Ten starożytny pogląd na sławę i jej znaczenie dziwnie kontrastuje~~
~~z chrześcijańską nauką o cichości i pokorze. Chrześcijański pogląd na~~
~~życie zalicza sławę i rozgłos do~~ Ale ten pogląd na ~~wartę~~ wielkie zna-
~~czenie sławy dziwnie kontrastuje~~

Ale nie wszyscy upatrywali i upatrują w sławie bożycze, dla którego
warto nawet poświęcić życie. Nie brakło w starożytności mędrców, zali-
czających sławę do wielkich marności świata, a chrześcijański pogląd na
życie głosi nie inaczej. ~~Filozofowie tedy i~~ Istnieje tedy i tutaj,
~~jak w wielu innych wypadkach, rozdźwięk między ogólną opinią i praktyką~~

powszechną, a zdaniem najkompetentniejszych mistrzów życia, medrców i tworców religii. Bywa tak także w innych wypadkach. Dość wspomnieć o powszechnej ^{albo o ubie-} ~~chęci posiadania bogactw~~ ^{lekkimi} ~~którymi gardzą owi mistrzowie,~~ ^{mn} ~~że/ø/gonieniu~~ ^{tym mistrzom} ~~ganiu się o~~ ^{szeroki} ~~gonieniu za~~ ^{przyjełościami}, zupełnie ~~im~~ obojętnymi.

Więc medrcy swoje, a ~~ludzie/sz/~~ ^{człowieka} ogół ludzi swoje. A musi ta żądza sławy głęboko tkwić w naturze ~~ludzkiej~~, jeżeli tak mądre słowa nauczycieli ludzkości nie potrafiły jej dotąd wykorzenić, tak samo, jak nie ^{dotąd} wykorzeniły ~~chęci posiadania i~~ ^{pragnienia} rozkoszy. (wzrost delikwencji)

Bo też niektórym sława jest bronią w walce o byt. Dla artysty na przykład sława nie jest tylko miłym zaspokojeniem ambicji osobistej lub próżności, lecz im większa sława artysty, tem większe dochody jego. A z artystą sąsiaduje niedaleko uczony, którego dzieła tem większym cieszą się pokupem im większa jest jego sława. ~~A nawet urzędnik awansuje tem szybciej, im lepsze~~ ~~Sława w tem znaczeniu jest tem samym co reputacya, która dopomaga urzędnikowi do uzyskania awansu, na tej właśnie podstawie, że ma reputacyę dobrego urzędnika, Przykłady te wskazują~~ ~~zarazem~~ ~~dla~~ ~~jeden~~ ~~z~~ ~~istotnych~~ ~~czynników~~ ~~sławy.~~ ~~Sława~~ ~~czyni~~ ~~i~~ ~~robi~~ ~~tłum~~ ~~czy~~ ~~to~~ ~~tłum~~ ~~publiczności,~~ ~~spieszącej~~ ~~na~~ ~~koncert~~ ~~artysty,~~ ~~lub~~ ~~tłum~~ ~~ludzi~~ ~~choiwoych~~ ~~wiedzy,~~ ~~rozchwytyjących~~ ~~książki~~ ~~uczonego.~~

powezchna, a zbadaniem najkompetentniejszych mistrzów zycia, medycow i
 tworcow religii. Bywa tak takze w innych wypadkach. Dosc wspomnieo
 powezchna) chci poladania bogactw ktorem gardza owi mistrzowie, albo o nie-
 lekkiem tym mistrzom
 ganiu sie o gonieniu za przyjemnosciami, zupelnie im obojetnymi.
 azeroki
 Wisc medycy swoje, a Indziejaw/ ogol Indzi swoje. A m ai ta zdaz
 czlowieka
 srawy glaboko tkwic w naturze Indziejaw, jezeli tak mądre slowa nauzcycie
 i Indzkosci nie potiafy tej dotad wykorzystané, tak samo, jak nie wy-
 dotad
 korzeniy chci poladania i przignienia rozkoszy.
 Bo tez niektorym sraw jest bronia w walce o byt. Dla srawy na
 przykad sraw nie jest tylko mitem zasokojeniem ambicyi osobistej
 lub gróznosci, lecz im wikaza sraw srawy, tem wikaze dochody jego.
 A srawa asiaduje niedaleko uczozy, ktorego dzieia tem wikazym
 cieza sie pokrupem im wikaza jest jego sraw. A nawet niezbednik swian-
 je tem asyduciej, im lepaze sraw w tem znaczeniu jest tem samem co re-
 putacy, ktora dopomaga niezbednikowi do zuzycia swian, na tej wlasnie
 podstawie, ze ma reputacye do jego niezbednika, Przykad te wskazuja
 saizem dla jeden z istotnych czynnikow srawy. Srawa czyi i roli tium.
 czy to tium publicznosci, spieszacej na koncert srawy, lub tium in-
 czy chowoych wiezy, rozchwytujacych kaiski uczozygo.

(Handwritten signature)

Więc czemu ta sława, dla której t lu ludzi poświęca swój spokój,
swe zdrowie i mienie?, a często nawet życie swoje lub cudze?

Być sławnym znaczy być na ustach wielu. ~~o~~ człowieku sławnym mówi
się, wszędzie o nim głośno, a przynajmniej o nim się wie. W tem samem
znaczeniu mówi się o sławnem wydarzeniu, o sławnym pomniku i t. d. ~~Sła-~~
~~wnem jest jednym słowem to, co ludzie sławią. Dwojaki tkwi w tem czyn-~~
~~nik: sławnem jest to, co jest znane większej ilości ludzi, Ale tak samo~~
mówi i wie się o człowieku osławionem. Temu, który sławny i temu któ-
jeden i drugi jest "głośny" nabrał rozgłosu
ry osławiony, wspólne jest to, że o nich wielu wie. różni ich zaś to,
ze pie wszego sławią, chwala, oceniają jako coś w jakimkolwiek w zledze
dodatniego, drugiego zaś potępiają, ganiają. uważają za coś ujemnego.

~~Herbst, chcąc być sławny, głośny, sławny, stał się tyka osławionym.~~
~~Krzak des... sławności... może być bardzo różny... sława...~~
Sława ~~istota sławności /: Berühmtheit und Berühmtheit: / są tedy dwiema~~
~~rodzajami... sławności... ma ją, zaś swoje przedmiotem... sławności...~~
Więc sławność: Wszak mówimy: Wczoraj jeszcze... dzisiaj
Lubo by... sławę... mówimy też: Nie strzeżba... zbrodni
czyli... sławę,... sławę... sławę...
wiedział. W posrodku zaś między sławą i osławionością leży rozgłos,

jako dwoma krańcami leży rozgłos, głośność, znanosć, gdyż mówiac o kimś ze jest znany, głośny, że ~~o~~ zdobył rozgłos, nie mówię ^{jeszcze} tem samem nic o tem, czy nany jest z cz g s dodatniego czy ujemnego.

~~Istnieje /szereg/ synonim/~~ Niekiedy zachodzi potrzeba stopniowania sławy, którą się ktoś cieszy. A to stopniowanie, stosownie do dwóch czynników, zawartych w sławie, w dwojakim odbywa się kierunku. Stopień wyższy lub niższy może posiadać to, co w kimś sławimy; dodatnie jego cechy mogą w wyższym lub niższym stopniu być dodatnie. cenne. Sławnym nazywamy kogoś wtedy, gdy posiada te cechy w stopniu najwyższym, gdy posiada je w stopniu niższym, nazywamy go słynnym, a jeden z najniższych może stopni sławy wyraża się w przymiotniku "popularny" albo w zwrocie "powszechnie znany", powszechnie ceniony. W zwrotach ostatnich mieści się zarazem charakterystyka stopnia sławy w kierunku drugim, extenzywnym. Bo jeżeli niezbędnym czynnikiem sławy jest "być na ustach wielu", rzecz jasna, że koło tych, którzy o kimś wiedzą, może być więcej lub mniej. Można być sławnym w pewnym kraju, a poza jego granicami zupełnie nie znanym. Można być sławnym w pewnych kołach, poza którymi nikt nie o owym sławnym człowieku nie wie /: sławny matematyk n.p. :/. Można być sławnym w pewnym okresie, wśród współczesnych, a być zapomnianym zupeł-

jako dwoma kreskami leży rozgięta, głośność, znanosć, gdyż mówiąc o kimś
 ze jest znany, głośny, że się zdobył rozgłos, nie mówisz tem samym nie
 o tem, czy nany jest z cz g a dobrotę czy utępnego.
 Języczek / kęty / kęty / w / Niekiedy zachodzi potrzeba stopniowania
 słów, która się kros cięży. A to stopniowanie, stosownie do dwóch
 czynników, zawartych w słowie, w dwójkim odbywa się kierunku. Stopień
 wyższy lub niższy może posiadać to, co w kimś słowem; dobrotę jego
 cechy mogą w wyższym lub niższym stopniu być dobrotę. cenne. Słowem
 nazywamy kogoś wtedy, gdy posiada te cechy w stopniu najwyższym, gdy po-
 siada je w stopniu niższym, nazywamy go słownym, a jeden z najniższych
 może stopni słowy wyraża się w przymiotniku "popularny" albo w zwrocie
 "poważnie znany", poważnie ceniony. W zwrotach ostatnich mieści
 się zarzek charakterystyka stopnia słowy w kierunku drugim, ekstensywnym.
 Bo jeżeli niezbędnym czynnikiem słowy jest "być na ustach wielu", rzecz
 jasna, że kół tych, którzy o kimś wiedzą, może być wie że lub mniej-
 sze. Można być słownym w pewnym kraju, a poza jego granicami zupełnie
 nie znanym. Można być słownym w pewnych kołach, poza którymi nikt nie
 o owym słownym człowieku nie wie \: słownym matematyk m.p. \: Można być
 słownym w pewnym okresie, wśród współczesnych, a być zapomnianym w nastę-

nie po śmierci. Sławą najekstenzywniejszą cies się ten, kto jest znany całej potomności. Często mógł być za życia nieznany. Ekstenzywność, o której mowa, nie może zejść poniżej pewnego minimum. Ale minimum to nie da się określić liczebnie, le z tylko jakościowo. Mianowicie zdaje się być rzeczą istotną dla sławy, by ~~znajomość~~ osobność sławny był znany także takim osobnikom, którzy z nim w życiu potocznym się niestykają. O sławie w rodzinie własnej, wśród towarzyszy pracy nie mówimy. Piętno sławy wyciskają na człowieku ci, którzy wiedzą o nim, choć się z nim nie stykali nigdy, lecz wiedzą o nim dlatego, że o nim słyszeli. I oto jest bliższe istotne określenie owej znaności, na której polega rozgłos.

Sława jest zatem czemś, co powstaje z dwóch czynników: jednym jest coś w nas, co otoczenie może uznać za coś dodatniego, drugie jest wiedza jaką szersze otoczenie posiada o tych naszych cechach dodatnich. Dlatego słusznie mówi się, że sławę trzeba sobie zdobywać, albowiem trzeba po pierwsze samemu posiadać owo dodatnie coś /: czyn wielki, wiedzę, artyzm etc :/, a po drugie trzeba by to dodatnie coś doatarło do szerszej świadomości.

~~Alę/tę/szere/sza~~ Zarówno jednak to, co do owej szerszej świadomości dociera, jak też sama owa szersza świadomość może być różnego rodzaju.

~~Sławnym po wsze czasu jest Sokrates, ale jest nim także~~
Mówiliśmy już o przeciwieństwie sławy i osławioności. Ale i w obrębie
samej sławy to, dzięki czemu ktoś się staje sławnym to, co możnaby na-
zwać podstawą sławy czyjejs, może mieć bardzo różnorodną wartość i może
być oceniane według różnych kryteriów. Sławnym jest Edison, ale sławnym
jest też ~~Rotschild~~, Caruso. Sławnym po wszystkie czasy jest Sokrates,
lecz niemiej po wszystkie czasy sławnym jest

Handwritten notes in pink ink:
A vertical line with a checkmark at the top.
Below it, the word "Caruso" is written vertically in cursive.

42
2

Arceuthobium

~~*Arceuthobium*~~

tecs utem tel bo...
jeat jez Bot...
puc o...
zmac bod...
amuel atem fo...
kom...
z...

7

Ktokolwiek ukończył gimnazyum klasyczne, pamięta wiele zdań bądź z samych autorów, bądź ze zbiorów ćwiczeń wyjętych, a sławiących sławę. Stać się mężem sławnym, głośnym, zdobyć sobie wieczną u potomnych pamięć, oto cele, do których dążył młodzieniec czarówno doświadczony wódz, jak też pierwsze wyruszający na pole walki kroki stawający młodzieniec, wyruszając na pole walki, oto najpiękniejsza nagroda, której pragnął dla siebie mąż stanu

